

РАЗНИ

Сини котки.

Английскитѣ любители на котки, каквито се наброяватъ много изъ вишето общество, отъ много години се мжчатъ да отгледаатъ чисто сини котки и изглежда, че това сега вече е постигнато: на голѣмото изложение на котки, станало наскоро въ Лондонѣ, били дадени премии за котки съ различенъ цвѣтъ. Между тѣхъ имало чисто сини, които нито били боядисани, нито пъкъ могло да се заблѣжи най-малтъкъ знакъ отъ другъ цвѣтъ.

Тия котки принадлежали на една госпожа, която прѣди 30 години наумила да отгледа сини котки. Тя смѣтала, че такива ще се добиятъ като отгледа нѣколко поколѣния отъ една чисто бѣла и една чисто черна котки, и не се излѣгала. Наистина, първото поколѣние далечъ не постигнало цѣльта, ала по-нататъкъ всички петна били прѣмахнати, и днесъ имаме тѣй сини котки, че даватъ винаги синьо поколѣние.

ОТСТЪПЧИВОСТЪТА ПОМИРЯВА.

Двама талигари се срѣснали въ една тѣснина на единъ скалистъ пжтъ, дѣто не било възможно да се разминатъ. Трѣбвало единиятъ да повърне колага назадъ и послѣ да отбие въ страна, за да сгори пжтъ на другия. Но и двамата били запети и ни единъ отъ тѣхъ не искалъ да направи това.

— Три крачки ще повърнешъ, викалъ единиятъ; защо не го направишъ?

— Ти пъкъ само двѣ крачки като повърнешъ, ще се разминемъ, викалъ другиятъ.

— Тука пжтътъ е по-стрѣменъ!

— Оттука пъкъ е по-изровенъ. . .

Така продължавали дълго, докато единиятъ извикалъ ядосано:

— Слушай: или отбивай веднага, или ей сега ще направя същото, каквото прѣди малко направихъ съ другия като тебе!

Тази закана сплшила втория, и той полека, полека отдрѣпналъ талигата си и отворилъ пжтъ. Но прѣди да се разминатъ, обърналъ се другарки къмъ първия и го попиталъ:

— Слушай, приятелю; я кажи да видимъ, какво щѣше да направишъ, ако не бѣхъ отбилъ.

— Какво ли, рекълъ усмихнато първиятъ; щѣхъ да ти се покоря и да отбия азъ, както прѣди малко се покорихъ на другъ единъ приятель.

ПРИКАЗКА — ЗАДАЧА.

Три моми, незнамъ за какво и отъ ко-го, били прѣвърнати на три хубави полски маргаритки. Едната отъ тѣхъ се ползвала съ особени права: можела, щомъ слънцето залѣзе, да си отиде у дома.

Веднажъ тази мома, хубава полска маргаритка, казала на брата си: „Ако ти, братко, днесъ, само днесъ, дойдешъ и отъ тритѣ маргаритки познаешъ, коя е твоята сестра, откънешъ я и я занесешъ дома, тогава, братко, азъ ще бѣда спасена и завинаги ще остана при тебе у дома.“

Братътъ отишълъ рано сутринтъ, позналъ, коя маргаритка е неговата сестра, и наистина я спасилъ.

Какъ е позналъ той сестра си?

Андр. Мѣлч.

